

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 20 april 2012 in
zaak nr. 12/10899 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft overwogen dat het gebruik van handboeien in strijd was met artikel 22 van de Ambtsinstructie voor de Koninklijke marechaussee, de politie en andere opsporingsambtenaren (hierna: de Ambtsinstructie).

Daartoe voert de minister aan, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de vreemdeling na zijn staandehouding naar het politiebureau is overgebracht in een standaard noodhulpauto die niet is voorzien van afgescheiden compartimenten en dat hierbij gebruik is gemaakt van handboeien. Onder verwijzing naar het proces-verbaal van bevindingen van 16 april 2012 betoogt de minister dat zich een situatie voordeed waarin de voor de staandehouding en de overbrenging verantwoordelijke politieambtenaren mogelijk in gevaar konden komen, vanwege de wijze waarop en de situatie waarin het vervoer plaatsvond. De minister benadrukt voorts dat dit vervoer slechts zeven minuten heeft geduurd.

2.1.1. Ingevolge artikel 22, eerste lid, van de Ambtsinstructie kan de ambtenaar een persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, ten behoeve van het vervoer handboeien aanleggen.

Ingevolge het tweede lid kan de maatregel, bedoeld in het eerste lid, slechts worden getroffen, indien de feiten of omstandigheden dit redelijkerwijs vereisen met het oog op gevaar voor ontvluchting, dan wel met het oog op gevaar voor de veiligheid of het leven van de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, van de ambtenaar of van derden.

Ingevolge het derde lid kunnen de in het tweede lid bedoelde feiten of omstandigheden slechts gelegen zijn in de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, of de aard van het strafbare feit op grond waarvan de vrijheidsbeneming heeft plaatsgevonden, één en ander in samenhang met de wijze waarop en de situatie waarin het vervoer plaatsvindt.

2.1.2. Het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 31 maart 2012 vermeldt, voor zover thans van belang, dat bij het transport van de vreemdeling gebruik is gemaakt van handboeien, omdat hij vluchtgevaarlijk werd geacht.

Het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 16 april 2012 vermeldt, voor zover thans van belang, dat bij het vervoer van de vreemdeling gebruik is gemaakt van een standaard noodhulpauto, die niet is voorzien van een afgescheiden compartiment voor het vervoer van aangehouden dan wel staandegehouden personen. Het proces-verbaal vermeldt voorts dat, indien een persoon zonder handboeien in die auto wordt vervoerd, voor de politieagenten problemen kunnen ontstaan op het moment dat de vervoerde persoon zich zou gaan verzetten of zou willen vluchten.

2.1.3. Niet in geschil is dat de handboeien zijn aangelegd op het moment dat de vreemdeling rechtens zijn vrijheid was ontnomen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 2 februari 2011 in zaak nr. 201010863/1/V3, www.raadvanstate.nl) is het gebruik van handboeien in overeenstemming met artikel 22, tweede en derde lid, van de Ambtsinstructie, indien deze uit veiligheidsoverwegingen zijn aangelegd gedurende het vervoer van de desbetreffende vreemdeling in een auto die niet is voorzien van een cellensysteem.

Nu uit voormeld proces-verbaal van bevindingen volgt dat de handboeien mede met het oog op gevaar voor de veiligheid van de betreffende politieambtenaren zijn aangelegd gedurende het vervoer van de vreemdeling naar het politiebureau in een standaard noodhulpauto, die niet is voorzien van een afgescheiden compartiment voor het vervoer van aangehouden dan wel staandegehouden personen, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat het gebruik van handboeien niet in overeenstemming met de Ambtsinstructie heeft plaatsgevonden.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige is aangevoerd behoeft geen verdere bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 31 maart 2012 van de minister alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 20 april 2012 in zaak nr. 12/10899;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

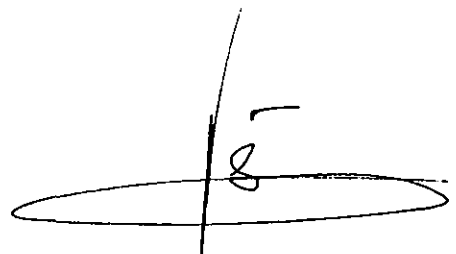
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op

53-699.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser